

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Gjemt er ikke glemt

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 229. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr04val-shoot-idm139893297180432/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Moder, hverken Slægt eller Kjæreste; hun er en fattig Pige. Engang var hun forlovet, det var med en fattig Karl; de holdt inderligt af hinanden. En Dag kom han til hende.

»Vi To have Ingenting!« sagde han; »den rige Enke henne i Kjælderen har sagt mig varme Ord; hun vil sætte mig i Velstand; men Du er i mit Hjerte. Hvad raader Du mig til?«

»Det Du troer der er din Lykke!« sagde Pigen. »Vær god og kjærlig imod hende, men husk paa, at fra den Stund vi skilles, kunne vi To ikke oftere sees!«

10 - Og saa gik et Par Aar; da mødte hun paa Gaden sin for-
dums Ven og Kjæreste; han saae syg og elendig ud; da kunde
hun ikke lade være, hun maatte spørge: »Hvordan har Du
det dog?«

»Rigt og godt i alle Maader!« sagde han; »Konen er brav
15 og god, men Du er i mit Hjerte. Jeg har stridt min Strid, snart
er den forbi! Vi sees nu ikke fjer hos Vorherre.«

En Uge er gaaet; imorges stod i Avisen, at han var død;
derfor bærer Pigen Sorg. Kjæresten er død fra Kone og tre
Stødbørn, som der staaer at læse; det klinger sprukket, og dog
20 er Malmen reet.

[7] Den sorte Sløife tyder Sorg, Pigenes Ansigt tyder den end
mere; i Hjertet er den gjemt, bliver aldrig glemt!

Ja, see det er tre Historier, tre Blade paa een Stilk. Ønsker
Du flere Kløverblade! Der ere mange i Hjertebogen *gjemt* men
25 *ikke glemt*.

10 gik] gik der D. 16 ikke] ikke igjen m. 24 ere] er D. - men] er D. -
gjemt men ikke glemt] disse ord findes som den eneste rest af en tabt Klodde i hantlen
af en oerklæbning i Portnerens Son, se n. t. 242, 31.